

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 10.

Oktober.

1912.

Finland.

Gud har meget velsignet det sidste Aars Arbejde her i Finland. I Efteraaret begyndte vi Virksomhed paa tre nye Steder, nemlig Viborg, Kouvola og Tammerfors, og Vinteren gav os mange Beviser paa Satans Bredde og Lyst til at odelægge Arbejdet, men samtidig ogsaa Beviser paa, at der er En, som er stærkere end han, og som staar paa vor Side. Herren gav Fremgang og Sejer paa alle Pladser, og Sjæle blev vundne.

Nu i Sommer har det været min Forret at rejse til de forskellige Arbejdspladser og dobe dem, som er komne til Troen, samt organisere Menigheder. I Kouvola, hvor Br. Savander har arbejdet, kom ni Sjæle med, og disse sammen med Søstende fra Lathi, Kuivanne og Ajikkala (Br. Savanders tidligere Arbejdspladser) blev den 23de Juni organiserede til en Menighed med 24 Medlemmer, med Br. Savander som Forstander. Han har nu i Sommer virket paa Landet nær Kouvola og vil snart begynde sin Virksomhed i Kotka.

I Viborg har Br. Miktonen virket med Br. Nautein til Medarbejder. Der dobtte jeg 21 og optog 3; disse tilsammen med 4, som kom med Breve fra andre Steder, organiseredes den 30te Juni til en Menighed paa 28 Medlemmer med Br. Miktonen som Forstander. Eftersom Viborg er en stor Stad, vil Br. Miktonen fortsætte Arbejdet der ogsaa den kommende Vinter; og vi har godt Haab om, at denne Menighed skal vokse og udvifles i den nærmeste Fremtid.

I Tammerfors, hvor jeg i Efteraaret paabegyndte Virksomhed med Br. Mintala og Søster Pontavaara som Medarbejdere (efter Nytaar sluttede Søster Hjug sig ogsaa til Arbejdet der), har vi gjort herlige Erfaringer. Skjønt det er let at forstaa, at det er vanskeligere at holde Interessen ved lige, naar man skal tale gennem Folk, end naar man selv kan tale Landets Sprog, saa maa vi til Herrens Ære sige, at vi har haft stor Interesse hele Vinteren igennem og næsten stadig fuldt Hus i en stor Sal. Vi har haft Daab fire Gange og optaget ni fra andre Samsund med anerkjendt Daab.

Den 1ste September var en stor Dag for os her i Tammerfors; thi da organiserede vi en Menighed med 44 Medlemmer, hvoraf syv kom med Brev fra andre

Menigheder. Der var stor Glæde i alles Hjerter, og man søgte ret, især ved sidste Møde om Aftenen, der særlig formede sig som Vidnesbyrds møde, at „den første Kjærlighed“ var varm og stærk. Maatte den aldrig fjølne! Det var meget opløftende at høre disse Vidnesbyrd om, hvilke store Forandringer den nærværende Sandhed havde formaaet at udføre i disse Hjerter, som før elskede Verden, men nu var villige til at lide for Kristi Skyld for at vinde Kronen paa den store Dag.

Naar vi nu saaledes betragter hele Stillingen i Finland, finder vi, at det har været det bedste Aar for vor Virksomhed i dette Land; og Fremtidsudsigterne er ikke daarligere. Vor Kolportage har taget et glædeligt Opsving i den senere Tid, idet vi har faaet mange nye Arbejdere fra de nye Menigheder. Vi har faaet flere Bøger trykte og forklættet Udgibelsen af nye. Vor Litteratur virker godt her i Finland. Jeg har paa mine Skrifter i Sommer fundet mange, som gennem vore Skrifter har lært at kjende og elske den nærværende Sandhed.

Det ser ogsaa ud til, at vi kan sende flere til Skolen i Sverige end noget tidligere Aar, og det giver os Løfte om god Tilvækst i vor Arbejdsfare.

Personlig er jeg glad og lykkelig; thi intet kan jo bedre skabe Glæde hos en Adventist end dette, at Guds Bæret gaar fremad, og derved den store Dag fremskyndes. Maatte vi altid være rede til at hilse vor elskede Messias velkommen, naar han snart aabenbares i Herlighed!

Tammerfors, den 3dje September 1912. L. Muderbach.

Solnedgangstabel for Danmark.

I Maanederne Oktober, November og December g! Solen om Fredag Aften ned som følger:

Oktober:		November:		December:	
Den 4.	Kl. 5.36	Den 1.	Kl. 4.28	Den 6.	Kl. 3.30
" 11.	" 5.18	" 8.	" 4.14	" 13.	" 3.3
" 18.	" 5.00	" 15.	" 4.01	" 20.	" 3.3'
" 25.	" 4.44	" 22.	" 3.50	" 27.	" 3.
		" 29.	" 3.42		

Danmark.

Sabbaten den 31te August organiseredes i Listrup den første Menighed blandt vort Folk paa Vestkysten. Vi har længe ønsket, at dette snart maatte ske, og vi taler Herren for, at en Begyndelse nu er gjort i den Retning. Vi har i flere Aar haft nogle spredte Søstende der paa Egnen. Det var disse samt de nye Søstende, der har antaget Sandheden gjennem Br. Bechs Virksomhed, som nu sluttede sig sammen og dannede den første Menighed. Samme Dag havde vi Daab. Tre kjære Sjæle fulgte deres Fædres i Daabens Bænde, og en fjerde, der har tilhørt Baptistsamfundet i flere Aar, forenede sig med Menigheden uden Daab. En Søster fra Listrup blev døbt under Konferensen i Sommer. Br. Bech har arbejdet der det sidste Aar. Herren har oelssignet Virksomheden der.

Efter Daaben og Organisation af Menigheden sejrede vi med hverandre Herrens Huses Anordninger. Der var flere til Stede, som har fulgt Moderne i længere Tid, og som vi har al Grund til at tro ifølge deres egne Udtalelser ogsaa snart vil slutte sig til Menigheden. Maa Herren rigelig velsigne den nye Menighed! Maa de leve og vandre saaledes, at andre ved at se deres Liv og Gjæringer kan se, at de er overførte fra Mørkets Rige og indlemmet i Lysets Rige. Den nye Menighed tæller 11 Medlemmer. Br. Bech, der nu snart begynder ny Virksomhed i Tarm, vil tillige en Gang om Ugen afholde et offentligt Møde i Listrup, hvor Interessen til at høre fremdeles er god. Maa ogsaa disse Bestræbelser blive frugtbringende, er min Bøn!

To Estraarsmøder er nu allerede i det sundne, nemlig Moderne i Odense og Vejle. For begge Steders Bedkommende var Moderne godt besøgte. En god Aand raadede, Tidens Alvor og Bigtighed samt Nødvendigheden af at søge Herren, medens han findes, og falde paa ham, medens han er nær, var de Gæmner, som særlig blev fremholdt. Der blev ogsaa døvet ved Kristi Liv. Vi betragtede ham, saaledes som Apostelen anbefalede at gjøre. Vi saa, hvorledes han her paa Jorden levede, arbejdede, hjæmpede og sejrede. Et stille Sut opsteg fra mange Hjært: „Bliv hos os, Væster! thi det er mod Aften, og Dagen hæder.“ Maatte Pauli Erfaring, som er omtalt i Gal. 2, 20, blive alle Guds Børns Erfaring, som læser disse Linjer! Da kan vi ogsaa sige med den samme Herrens prøvede Tjener, at naar Kristus, som er vort Liv, skal aabenbares, da skal ogsaa vi aabenbares med ham i Herlighed.

Naar dette Blad kommer Læserne i Hænde, er Virksomheden begyndt allerede paa flere Steder gjennem Landet, nemlig Esbjerg, Løgstor, Tarm, Brande, Saltum og Horsens. Det bliver mere og mere betydningsfuldt og ansvarfuldt at være en Herrens Arbejder, som Aarene gaar. Døvelen er vred; han kjender Tiden og ved, at den er kort, og derfor gjør han en Kraftanstrengelse. Men det er Herrens Gjærning, vi repræsenterer, og det hans Budskab, vi udbreder. Kjære Søstende, bed for som skal fremholde Livets Ord, at vi maa være i saadan Stilling, at Herren kan iføre os med Kraft det høje! Herren har oprigtige, gudhengivne Sjæle rundt omkring. Maatte vi finde disse og lede dem ud i Mørket til Guds evige Liv!

Min Adresse efter 1ste Oktober vil blive: Tordenhøldsgade 8^{II}, Horsens. Hjertelig Hilsen til alle fra Ebers i Sandheden forbundne E. C. Jensen.

Sydhjst Menighed.

Siden Aarsmødet har jeg haft den Glæde at besøge ikke alene ovennævnte Menighed, men ogsaa andre Menigheder baade i Jylland og paa Fyen, nemlig Aarhus, Hadsund, Skelund, Ikast, Odense, Kinge og Faaborg. Uagtet den noget travle Tid har Søstende alle Begne gjort sig Flid for at komme sammen til Moderne, der gennemgaaende har været rigtig godt besøgte. Flere har haft lange Veje at gaa; men Herren lønner og velsigner rigelig enhver Opofrelse.

Det glædede mig meget at se, hvorledes nogle Søstende, som for Aar tilbage har lært Herrens Sandhed at kjende, gaar fremad i mere Tro og Kjærlighed; og det er i Almindelighed saadanne, som er mest trofaste baade til at besøge alle Menighedens Møder, Sabbatskolen, Traktat- og Missionsmøder osv. Maa dette være en Opmuntring for saadanne, der synes at staa mere stille!

Det var ogsaa en stor Glæde at se, hvilken Indflydelse det har øvet paa Menigheden, hvor nogle af de unge har været paa Stolen i Skodsborg. Kjære Søstende, staa hverandre bi, saa de unge kan faa en Opdragelse i Herrens Stole, selv om de ikke fulde komme ud, som man siger, direkte i Herrens Arbejde. Herren har en Gjærning for dem baade paa Land og i By. Tiden er visstelig nær, da vi alle skal fremstilles og aflægge Regnskab for Kristi Domstol, og naar vort Navn har været fremme, er vor Naabetid forbi. Snart kommer Kongernes Konge for at uddele Naadelønnen til enhver, som har stridt og vundet Sejrr.

I Odense havde jeg den Glæde at døbe fem dyrefjæle Sjæle. Maa Herren følge og velsigne enhver af dem under Vandringen gjennem de Prøver, vi møder paa Vejen til Livets Land! Sabbaten den 6te Juli blev fire døbte og forenede med Sydhjst Menighed. Herren vil ogsaa være sine Løfter tro mod disse kjære Søstende. En af dem virker nu som Vogagant. For Tiden er jeg paa et 3—4 Ugers Ophold i Randers, hvor jeg glædes ved at samles ikke alene med Søstende, men ogsaa med en pen liden Forsamling af fremmede. Vi har visstelig følt Herrens Nærværelse og Velsignelse. Foruden Sabbatsmøderne bliver der afholdt tre offentlige Møder om Ugen, der efterfølges af, som vi forventer, et herligt Estraarsmøde. „Hindtil har Herren hjulpet.“

Der er mange, jeg gjerne vilde og burde have skrevet til; men jeg beder Søstende herved modtage min hjerteligste Hilsen og Tak. Tilligemed min Familie er jeg flyttet til Esbjerg, hvor Vinterarbejdet, om Gud vil, skal foregaa.

Min fremtidige Adresse vil være: Norgesgade 43, Esbjerg. Ebers ringe Broder

B. Christensen.

Unionskolen begynder som før med det sit Kursus den 1ste November. De, der ønsker at overvære Stolen, bedes skrive snarest muligt til Eft. Arnefen, Skodsborg. Da Skoleaaret som sædvanlig kun varer i seks Maanedre, maa det paa det bestemteste tilraades enhver Ulev at komme med saavidt muligt fra Begyndelsen. Katalog og enhver forønsket Oplysning tilstilles paa Forlangende.

En Karl søger Blads som Maltefabrikmester eller Karl. Anbefaling haves. Billet mft. „Fodermester“ ved Margrethevej 5, Kjøbenhavn.

Danskt Honning, fin, lys og ægte, 55 Dre pr. Pund. Sendes i nye Spand à 9 Pund. Spandet koster 45 Dre ekstra. Jørgen Hansen, Millinge St., Fyn.

Dødsanmeldelse.

Søster Amalie Nielsen, Sindal, afgik ved Døden den 1ste September efter en lang og smertefuld Sygdom og blev begravet paa Sindal Kirkegaard Fredag den 6te September. Søster Nielsen opnaaede en Alder af 50 Aar. Hun tilhorte forhen Brødrømenigheden, men antog tilligemed sin Mand den nærværende Sandhed under Br. Rafts Virksomhed paa Høgholt i Aaret 1903 og har siden staaet i Høgholt eller Sindal Menighed.

Søster Nielsen døde i Tro paa Gud og i det sidste Haab, at Jesus vil lade op for hende, naar han kommer for at hente sit Folk.

Hendes Mand, vor kjære Br. Nielsen, der er Husvært for Menigheden, staar nu ene tilbage i et stille og tomt Hjem, uden Børn eller andre nær paarevende. Naar Søstende plejer at samles med ham fra Sabbat til Sabbat, maa han da i nogen Maade føle Savnet dækket ved den Sympati og Broderkjærlighed, som er færegen for Børn af den himmelske Familie! Undertegnede talte ved Begravelsen til de forsamlede over Dele af den 102den og den 103dje Davids Salme.

P. Heilskov Christensen.

Norge.

Det østlige Norge.

Sammen med min Hustru tilbragte jeg 6 Uger af Juni og Juli Maaned paa Stodsborg Sanatorium. Denne hyggelige Tid, som gik alt for hurtig, vil vi længe mindes. Personlig fik jeg stort Gavn af de mange Behandlinger som i denne Tid blev givet mig. Sanatoriet var som vanlig i Sommersæsonen overfyldt med Kurgjæster, der søgte hertil for igjen at erholde sin Hælbred, som mer eller mindre var nebrudt, eller ogsaa for at finde Lindring for sine Smerter. Mange og store er de Krav, som paa et saadant Sted stilles, hvorfor vi finder Besyrelse og Betjening i Aktivitet fra Morgen til Aften, arbejdende haardt og trofast for saa vidt muligt at imødefomme enhver Ønsker og for at gjøre Opholdet behageligt for alle. Under mit Ophold her talte jeg hver Sabbat, ledet Patienternes Andagt huer Dag, ligesom jeg havde Møde med Betjeningen hver Fredag Aften. Til sammen havde vi 8—9 Møder i Ugen, og af disse vil de daglige Andagtsstunder, hvor vi nød en stor aandelig Velsignelse, længe ihukommes. Derom vidner ogsaa de Breve, som jeg efterpaa har modtaget fra forskellige Patienter.

Efter Tilbagekomsten har jeg tilbragt Tiden med at besøge Menighederne i Konferensen. Foruden at have de almindelige Møder med Søstende, Daab, Nadver og Forretningsmøder, har vi denne Gang gaaet igjennem de gamle Protokoller og i disse Sted indført de nye, efter den ved sidste Unionsmøde vedtagne Bestemmelse. Jeg besøgte først Menighederne i Smaaløene, hvor fire Medlemmer blev optaget. Paa Rejsten til Trondhjem standsede jeg paa Hamar, hvor vi havde den Glæde ved Daab at optage tre i Menigheden. Hvor jeg samlede med Søstende, nød vi alle en meget stor Velsignelse fra Herren. Det var mig en stor Opmuntring paa Rejsten velsøvet efter et Aars Forsløb igjen at mødes med Søstende i Skien, og da særlig at hilse paa dem, som under min Virksomhed der tog sit Standpunkt for Sandheden. Jeg fandt, at de, som dengang bestemte sig for at vandre i alt Guds Ord, var forblevne tro og nu beredte sig for den sidste store Omvæltning, som snart vil komme over Jorderige. En af disse Familier blev overflyttet til Borsgrunds Menighed.

Siden jeg sidst indsendte min Rapport til „Missionsferretninger“, har jeg gjentagne Gange haft Daab i

Kristiania. Flere af de døbte har taget sit Standpunkt for Sandheden under sidste Vinters Virksomhed i Drammen; de øvrige har været fra Kristiania. Sabbaten den 14de September havde vi atter Daab i Kristiania, hvor tolv Personer, fem Brødre og syv Søstre, saaledes højtidslig tilkendegav, at de heretter vil vandre i Frelserens Fodspor. Daabstændebaterne kom fra fire forskellige Byer: Kristiania, Drammen, Moss og Horten. Næsten alle Lokalets Siddepladser var optagne, og vi mærkede alle, at Guds Aand hvilede over os, idet Ordet blev fremholdt. Det var i Sandhed en Højtid for os at se disse kjære Sjæle, hvoraf de fleste var unge, lovende Mennesker, der ved at vokse i Herrens Kraft vil kunne blive til megen Velsignelse i Herrens Værk, sitte ned i Daabens Bænde for igjen at opstaa og vandre i et nyt Levned. Maa Gud velsigne og hjælpe disse kjære Sjæle saavel som os, at vi alle maa blive Herren tro i alle Ting og til sidst samles der, hvor ingen Skilsmisse er mere.

Høsten er kommet og med den ogsaa Fyhtning af Arbejderne til nye Arbejdsmarker. Br. A. D. Nærem, som i Sommer med Telt har virket i Haugvund, rejste sidst i denne Maaned til Trondhjem for sammen med Søst. Hildur Ringvold at optage Arbejdet paa dette Sted. Broder Wasli, som siden Konferensen har haft Teltvirksomhed i Njundalen, vil ikke alene fremdeles varetage Arbejdet der, men ogsaa paa forstnævnte Sted. Som allerede før nævnt vil Br. D. P. Norderhus rejse til Unionsstolen i Stodsborg. I denne Maaned vil Broder Chr. Tobiasen paabegynde Virksomhed i Bodo, hvor han sammen med sin Familie allerede er bosat og har lejet Lokale for Vinteren. I Bardo vil Broder Agerthom Norheim sidst i September optage Virksomhed. Søster Mathilde Larsen fortæller med at besøge de interesserede og tage sig af Arbejdet i Tromsø og Omegn. Fra Nytaarstid vil Søst. Pauline Wit, som gjennem Sommerens Løb har været Værerinde paa Bando og inden den Tid have fuldført et Aar Maaneders Skolekursus paa Gaasø pr. Nykfund, være Broder Tobiasens hjælper med Arbejdet i Bodo gjennem Vinteren. De øvrige Arbejdere i Konferensen har vi endnu ikke ordnet med, men vil gjøre det senere hen.

Ved Konferensmødet i Bergen sidste Aar fremkom og vedtoges et Forslag om at anmode Konferensformændene, Prædikanterne, Bibelarbejderne saavel som Hovedagenten og alle Menigheder om at opmuntre Ungdommen til at vie sit Liv og sine Kræfter til Udbredelsen af vor Litteratur, hvor der maatte gives Raad og Anledning dertil. Dette Forslag interesserede mig meget, da jeg ved, at Vidnesbyrdene siger, at vi nu har den gunstigste Anledning til at udbrede vor Litteratur, og at vi til dette Arbejde kun har en meget kort Tid, da Naadetidens Afslutning er nærmere, end de fleste tænker. Jeg vil derfor benytte denne Anledning til at opmuntre alle unge i vore Menigheder, paa hvis Hjerte der hviler en Byrde for Sjæles Frelse, til at tage dette Raad under alvorlig Overvejelse og undersøge, om de ikke har ét, to, fire eller fem Talenter at virke for Mesteren med, medens det endnu er Tid. I det hele taget blev Ungdomslagen stænket en større Opmærksomhed i Aar end tidligere. Der blev besluttet, at man i større Udstrækning end hidtil har sin Opmærksomhed henvendt paa Samfundets Ungdom og Børn, og at der bliver organiseret et Arbejde for dem. Da eftersom Gud i sin Naade har givet os en Missionsstole, blev det endvidere besluttet, at man har sin Opmærksomhed henvendt paa saadanne, som maatte have Gæner til at blive gode Redskaber for Herren ved at gjenemgaa et Kursus paa Stolen. Det var at ønske, om mange kunde rejse til Stolen i November Maaned.

Broderlig Tilken.

N. C. Bergerfæn.

Lidt fra Njøndalen.

Maaste kunde det interessere Søskende at høre lidt fra Njøndalen. Efter Bestyrelsens Beslutning har Søster Clara Sandberg og undertegnede virket i Njøndalen, Nædre Eker, igjennem Sommeren. Njøndalen er nærmest et Læbsted og ligger ved Drammenselven en Mil ovenfor Drammen. Byen har ca. et Par Tusinde Indbyggere, og naar undtages en Del Gaardbrugere ernærer Befolkningen sig ved Fabriksarbejde. Navnlig Papirindustrien spiller en stor Rolle her.

Jeg beayndelsen var det meget vanskeligt at faa en Tomt til Teltet, da alle, jeg traf, var firkelig interesserede eller tilhorte et eller andet kristeligt Samfund. Iqesom Kobbersmeden Alexander, der stod Paulus imod (2 Tim. 4. 14. 15), lovede en Uhrmager at arbejde imod os, saa vi ikke skulde faa Plads til Teltet, da det kun vilde vække Splid mellem Guds Børn paa Stedet, om saadan Virksomhed beayndte. Jeg overthede ham om, at den Gud, som havde sendt os, ogsaa vilde staae os Plads. En Sagfører staaede os saa en Plads, og vi rejste Teltet paa et triangulært Grønsvær, omgivet af følgende Rugmarker paa to Sider. Det er det mest centrale Sted i Njøndalen; thi den samme Plads er bestemt til at skulle være Torv, naar Njøndalen faar Kjøbstaadsret. Uhrmageren mente, at vi ikke vilde faa Søgning; men hans Spaadom har staaet fejl; thi vi har haft bedre Søgning end andre Steder, ja Folk har endog forladt Kaffeestjerne i Bøværtningerne for at komme og høre Budstabet. Nu søger han at skræmme Folk med, at Adventistjerne ikke tror paa evig Pine. Trods alt er Besøget lige saa godt om ikke bedre end før.

Et stærkt vedvarende Negnvejr har gjort Møderne i Teltet mindre hyggelige, da Teltet er ikke saa lidet utæt. Søster Sandberg har nu Anledning til at læse Bibelen med nogle, som er interesserede i Guds Ord. Vi har netop fremholdt Sabbatsspørgsmaal. Ingen har dog endnu taget Standpunkt. Sidste Sabbat var vi ni voksne til Sabbatskole. Den almindelige aandelige Tilstand er mørk Socialisme. Brændevinsflasken er manges kjæreste Gud. Vi er glade ved at kunne forkynde det sidste Raadens Budstabe paa et saa mørkt Sted. Sikker er det, at Gud ogsaa her har sine, og vi beder om Søskendes Forbønner, saa at vi kan faa Visdom fra det høje til at arbejde paa rette Maade.

A. Wasli.

Da jublede Djævelen.

En gammel Legende skildrer, hvorledes Djævelen holdt en stor Marsfest, ved hvilken hans Undersaatter skulde afgive en Redegørelse for Frugten af deres forskjellige Missioner.

„Jeg løste Orkenens vilde Dyr paa en Karavane af Kristne,“ sagde en af dem, „og deres Ben ligger nu hvilde paa Orkenens Sand.“

„Na, hvad gjorde vel det, de var alle frelste,“ sagde Djævelen.

„Jeg drev Østenvinden mod et Stib, fuldstaet med Kristne, og de druknede alle,“ sagde en anden.

„Nu, hvad kunde det gøre, de var alle frelste,“ svarede atter Djævelen.

„For ti Aar siden forsøgte jeg at dypse en eneste Kristne i Søen,“ sagde en tredje, „og nu lykkedes det for mig, og jeg forlod ham saadan.“

Da jublede Djævelen, og Mørkets Magter sang af Gode.

Hvad Broder Jones gjorde.

En af vore Prædikanter i Amerika, Br. E. S. Bliss, beretter for kort Tid siden følgende i Review:

Det var om Foraaret. Det var begyndt at blive varmt i Vejret, og jeg begyndte at se mig om efter et passende Sted, hvor jeg kunde opslaa mit Telt og holde en Række Møder.

Jeg havde hørt Tale om en gammel Broder Jones, der boede i en liden Landsby omtrent 50 eng. Mile Syd for, hvor jeg opholdt mig, og som meget ønskede, at en af vore Prædikanter skulde besøge Landsbyen. I den Tanke, at jeg maaste kunde faa Anledning til at virke der, besluttede jeg at afslæge ham et Besøg.

Den næste Mandag Morgen begav jeg mig af Sted. Da jeg var fremmed for denne Broder, satte jeg mig for at ville staae mig lidt Oplysning om ham, inden jeg kom til hans Hjem. Ankommen til Byen gik jeg ind i en Butik og spurgte Kjøbmanden, om han kjendte en Mand der i Byen ved Navn Jones.

„De mener vel den Syvende-Dags Adventist formoder jeg?“

„Ja,“ svarede jeg.

„De vil kunne finde ham i den vestlige Ende af Ball Street i et lidet hvidt Hus.“

„Mange Tak. Men undskyld,“ sagde jeg videre, „vil De ikke være saa venlig at sige mig, hvad Slags Mand han er?“

„Jo saa gjerne. Han er en udmærket Mand; han er fattig, men man kan stole paa, hvad han siger. Jeg turde stole lige saa fuldt paa ham som paa vor Bankdirektor.“

Da jeg forlod Butikken, hørte jeg Betjenten sige: „Jeg tør vædde paa, at den Mand havde noget bag Dret overfor gamle Jones.“ Det havde jeg jo ogsaa, men ikke af den Slags, han tænkte. En Uge derefter var Teltet sat op, og Nyttet gik, at „Jones's Præst var kommen.“

I den første Uge vi holdt Møde, var Tilhørerantallet ringe. Lidt efter lidt blev Teltet imidlertid godt fyldt hver Aften med en meget interesseret Foramling. Efter omtrent 8 Ugers Virksomhed var der 25 eller 30, som havde antaget Troen. Disse blev senere organiseret til en Menighed, og Br. Jones blev valgt som Forstander; thi han havde „et godt Vidnesbyrd af dem, som er udenfor.“ 1 Tim. 3, 7.

For Aar tilbage blev denne gode gamle Broder lagt til Hvile, men hans Gjerninger følger ham endnu. Denne Menighed har altid været en levende, frodig Menighed, og hvert Aar lægges der nogle til dens Tal.

En Rapport om dette Møde blev udsendt til vort Menighedsblad, og mange af vore Søskende sagde: „Se, hvad Br. Bliss har udrettet!“

Men Gud sagde: „Se, hvad Br. Jones har gjort!“

Saa vidt Br. Bliss.

Godt vilde det være, om alle Missionsarbejdere var bejælet af den samme Mand. 3de Klæder det en Arbejder i herrrens Bingeard at rose sig af, hvad han har gjort. Maaste en ikke ringe Del af de Frugter, som en saadan benytter for at opbygge sig selv (hvad enten han er sig denne sin daarlige Hensigt helt bevidst eller ej), staa maaste skrævet i Himlens Bøger som noget, der skyldes en anden trofast Arbejders eller Broders eller Søsters Bestræbelser eller gudhengivne Liv og Wandel. Lad derfor ingen rose sig! En ydmyg Guds Medarbejder, der har en rigtig Foritaenke af sig selv og af Virksomheden, vil aldrig prale af, hvad „jeg“ har gjort.

En Tjenestepige (Sabbatsholder) kan snarest mulig faa Plads paa Hamar Lysbadeanstalt, helst inden Udgangen af Oktober Maaned. Adresser: S. Angel, Lysbadeanstalten, Hamar.